

[Tastesen.]

hjemme var ganske lille. Dengang nedsatte man denne arbejdsgruppe. Så kommer regeringsskiftet, og under den nye regering var det os fra socialdemokratiet, der fremprovokerede en afgørelse, så vi fik den debat, som kom i gang i januar 1969, hvor vi fik en redegørelse fra 5 ministerier om, hvad man ville gøre. Bare for at tage indenrigsministeriets område, hvis jeg må bede om lov til et citat:

„Direktoratet har anslået, at en gennemførelse af de foran skitserede foranstaltninger vil medføre en samlet forøgelse af statshospitalernes driftsudgifter med 5.250.000 kr. i finansåret 1969-70, fordelt med 3.762.000 kr. til lønninger og 1.488.000 kr. til andre driftsudgifter, og 8.215.000 kr. i finansåret 1970-71 og følgende finansår.“

Man forudsatte — og det var den forudsætning, der lå til grund for debatten i januar 1969 — at disse ting skulle gennemføres over en 2 års periode. Denne gennemførelse har af forskellige grunde ikke fundet sted, og det var det, jeg kritiserede, og det var en berettiget kritik, hr. Ib Thyregod.

Til sidst en bemærkning til hr. Poul Dam og andre. Jeg lyttede med stor opmærksomhed til hr. Poul Dams betragtninger, men vurderingerne af, om vi som følge af disse betragtninger, som følge af denne udvikling bør gå ind for hashfrihed, må vel bero på brugergruppens størrelse. Her må man vel holde sig til, om der er en chance for, at man kan nedtrappe brugergruppens størrelse. Hvis der sker det, at brugergruppen går ned, så må det dog være den lykkeligste udvej, og det er vel det, man gennem undervisningsministeriets indsats gennem oplysningsarbejde osv. må håbe vil ske. Det er ikke sikkert, det sker, men hvis brugergruppen vokser, ja, så tvinges vi naturligvis over i en anden holdning til det. Men mener hr. Poul Dam, at det grundlag, vi har nu, ca. 25.000 unge mellem 16 og 25 år ifølge det, vi har fået oplyst, som jævnlige, det vil sige mindst 2 gange om ugen, ryger hash, er et tilstrækkeligt grundlag for, at vi i Danmark her og nu bør gå ind for frigivelsen af hash?

Man drager ingen konklusioner. Vi vurderer stort set samfundsudviklingen på samme måde som hr. Poul Dam. Vi er også parat til at komme med alternative miljøer af for-

skellig art, det er det, som optager tiden, alle disse ting ville vi gerne have. Men hr. Poul Dam kom jo ikke med noget direkte forslag om, hvad man skulle gøre, hvilke alternative miljøer man skulle komme med; det er noget, som vi må prøve os frem med. Spørgsmålet er, om vi på baggrund af det, der er sket, bør drage den konklusion nu. Jeg mener ikke, SF's officielle ordfører drog den konklusion, at vi burde frigive hash; det mener jeg ikke tiden er inde til. Hvis det skulle ske, hvis vi nogen sinde skulle komme så vidt, så må der være en fælles europæisk holdning til problemet, ellers forstærker vi vore egne problemer i uhyggelig grad.

Ellen Strange Petersen: Jeg synes, det er glædeligt, så bred enighed der har været om de store, principielle spørgsmål her i dag fra praktisk taget hele folketinget — jeg ser bort fra et par enkelte ordførere, der har afvigende mening. Jeg synes, der har været stor enighed om at fordømme hashen og gøre alt, hvad der er muligt, for at forebygge og behandle ungdomsnarkomani.

Jeg vil gerne sige tak til ministrene for de svar, jeg har fået, også selv om de ikke var helt tilfredsstillende alle sammen. Jeg var glad for svaret fra socialministeren om samarbejdet, der er her i København, og jeg vil bare udtale håbet om, at sådant samarbejde også må komme i stand med hensyn til det arbejde, der udføres i provinsen.

Jeg vil sige tak til indenrigsministeren. Både han og hr. Tastesen afviste tanken om tvangsmæssig behandling. Jeg er tilbøjelig til at tro, at begge i nogen grad har misforstået mit ønske. Jeg er bestemt tilhænger af frivilighedens princip, men der kan være situationer — og det er altså det, man har opdaget i Norge og Sverige — hvor det kan være ønskeligt, at man ser bort fra det og simpelt hen for at redde livet for et ungt menneske skridter til indlæggelse. Jeg vil bare henstille til ministeren, at han følger arbejdet i Norge og Sverige og ser, hvilke virkninger den lovændring, man har foretaget dér, får.

Med hensyn til den smitsomme leverbetændelse mener jeg også, at man må være på vagt over for den, ligesom man er over for andre smitsomme sygdomme. Det forhold, at der er andre personer end narkoma-